

[Henry Christensen.]

af det fyldige materiale, der allerede er stillet til vor rådighed. Folketinget kan ikke på noget tidspunkt forlade denne sag, uden at man har overvejet andre muligheder og specielt naturligvis overvejet, om en detailedtsafgift er en mulig løsning, og om den, alt gjort op, har større fordele eller større ulemper sammenlignet med merværdiafgiften.

Jeg giver altså ikke udtryk for et standpunkt; jeg giver udtryk for folketingets forpligtelse til at foretage denne overvejelse grundigt, inden den endelige principbeslutning og praktiske beslutning tages. Der er et afgørende argument i denne forbindelse, og det er naturligvis det argument, som i sin tid var afgørende for, at engrosomsen blev valgt: at et væsentligt mindre antal virksomheder blev registreringspligtige. Det argument, der var tungtvejende for det høje ting for 3-4 år siden, er selvfølgelig fortsat tungtvejende i henseende til de overvejelser, folketinget må foretage, og derfor må vi have den undersøgelse og denne afvejning med ind i billedet.

Jeg vil i øvrigt gerne om den historiske drøftelse, der har været om engrosomsen m. v., sige, at der kunne naturligvis være og var store betænkeligheder, da den blev gennemført. Men mon vi dog ikke trods alt har lov til at sige, at den frygt, som nogle kunne have over for meget store administrative vanskeligheder og andre problemer, ikke har vist sig at være begrundet? Jeg vil gerne sige som min opfattelse, at man stort set er sluppet vel igennem administrationen af engrosomsen gennem de forløbne år, og jeg vil gerne føje til, at det ikke mindst skyldes, at toldmyndighederne har vist megen forståelse for de administrative problemer, som den del af erhvervslivet, engrosomsen blev pålagt, har været stillet over for.

Det er altså den ene side af sagen: de administrative problemer, antallet af virksomheder, der inddrages, samt de andre fordele og ulemper, og jeg har altså her givet udtryk for min erkendelse af åbenbare fordele — på forhånd at se — ved merværdiafgiftssystemet over for andre afgiftssystemer.

Den anden side af sagen er det skattepolitiske sigte. Det ærede medlem hr.

Peter Nielsen talte jo om den socialdemokratiske skattereform. Den består i dag i, at man nu vil lægge adskillige tusinde millioner oven på de bestående skatter. Længere er den socialdemokratiske skattereform ikke kommet. Det er jo overhovedet det videre skattepolitiske sigte, der kan give et lovforslag om en merværdiafgift til 4.680 mill. kr. en mening. Men det er rystende, at lovforslaget ikke er fremsat i en sådan sammenhæng. Den aktuelle begrundelse er, at regeringen mener endnu at have brug for henimod 400 mill. kr. i indeværende finansår. Dette argument skulle bære en stillingtagen nu til et lovforslag om afgifter til 4.680 mill. kr. Jeg må betegne denne fremgangsmåde som endnu et eksempel på regeringens hovedløse tilrettelæggelse af behandlingen af de store opgaver og problemer, der ligger for.

Vi drøftede for et par måneder siden også spørgsmålet om merværdiafgiften med den høje regering, men den var da ganske klart af begge parter erkendt som et led i en samtidig principaftale om en omfattende skattereform. Det drejede sig dels om ejendomsbeskatning, dels om indkomstbeskatning, om formuebeskatning og også om sambeskatning.

Må jeg nu vedrørende indkomstbeskatningen, hvor jeg forstod, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen nu var blevet meget kølig over for at gøre så forfærdelig meget ved proportionalbeskatningen, spørge det ærede medlem: hvad drejer det sig om her? Det drejer sig om, at når en forsørger kommer over en skattepligtig indkomst på 22.000 kr., er det således, at forøger han sin indkomst fra 22.000 til 23.000 kr., vil disse 1.000 kr.s forøgelse det første år til stat og kommune blive beskattet med mellem 75 og 80 pct. Kan det ærede medlem ikke se, at et sådant system er ødelæggende for det, dette samfund har behov for: en øget lyst til arbejdsmæssig og produktiv indsats? Spørgsmålet om proportionalbeskatning hører afgørende sammen med spørgsmålet om de produktive virkninger, som man tilsigter med skattereformen. Dernæst hører det sammen med de problemer, man sigter på i forbindelse med opsparingen, og dette er jo ting, som dette land i disse år afgørende trænger til. Men nu vil regeringen altså have folketinget til at vedtage nye afgifter på 4.680 mill. kr., hvori jo sker reduktion